

En *Aporia crataegi* L. med ribban M_2 distalt delad på bakvingarna (Lep. Pierididae)

A specimen of *Aporia crataegi* L. with the vein M_2 divided distally in the hind wings

När det gäller vingribbsvariation inom en och samma fjärilart, är det vanligast förekommande fallet att en eller flera ribbor saknas eller är degenererade. Det kan också vara som hos *Parnassius apollo* L., där fastlandsformen, ssp. *apollo*, alltid har Cubitusribborna 1 och 2 utgående från disken på ett avstånd av 3 mm från varandra, medan hos den på Gotland förekommande ssp. *linnaei* Bryk dessa ribbor i bland utgår från diskfältet på samma ställe eller rentav sammansmälter till en ribba, som efter 2–4 mm delar sig till de båda ribborna Cu 1 och Cu 2.

I Småland tog jag emellertid en *Aporia crataegi* L., som har en extra ribba på båda bakvingarna (se foto, fig. 1). På exemplaret i fråga har ribborna i såväl fram- som bakvingar ett för arten normalt förlopp, utom att Media 2 i bakvingarnas utkant delar sig i två ribbor. Ytterligare ett ex. av arten infångades vid detta tillfälle, men det såg helt normalt ut. Om det i fråga om det avvikande *Aporia*-exemplaret rör sig om en tillfällig abnormitet eller om det skulle kunna vara fråga om en lokal variation kan naturligtvis inte avgöras utan insamling av ett större material. Det är emellertid möjligt, att en undersökning av vingnervaturen hos exemplar av

fjärilar härstammande från olika trakter skulle visa, att konstanta lokala ribbvariationer förekommer hos fjärilar i större utsträckning än man tidigare trott.

Hans Hellberg

Vegagatan 3, S-172 34 Sundbyberg, Sweden

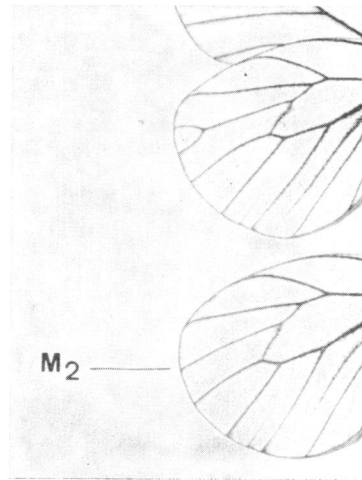

Fig. 1. Hind wings of *Aporia crataegi* L., ventral view. — Above: Wing with the vein M_2 divided distally. Below: Normal wing. — Both specimens from Sweden, Småland, Bäckebo, 30.vi. 1973 (H. Hellberg).

Asclera sanguinicollis F. funnen i Blekinge (Col. Oedemeridae)

Asclera sanguinicollis F. reported from Blekinge

Denna sällsynta heteromer anmäldes som ny för landet av Lennart Lindgren (Ent. Tidskr. 1945: 77) efter 1 ex. (leg. Heinze), som den 20.5.1934 tagits vid håvning bland umbellater i en liten löväng i kanten av bokskog på Söderåsens sydvästsluttning i Skåne. Sedan har mig veterligt endast ytterligare 2 ex. av arten anträffats, också i Skåne, det

ena av Sven Berdén i Häckeberga (opublicerat fynd, men muntligen meddelat till mig omkring år 1950) och det andra av Rune Widenfalk (Ent. Tidskr. 1967: 228) den 22.6. 1964 i *Spiraea*-blommor vid Skärldravins mynning på Söderåsen.

Det äldsta svenska fyndet av arten torde dock ha gjorts av docent Åke Holm, som för

genomgång till mig överlämnat sin i yngre dagar hopbragta skalbaggsamling. I denna står en på nål stucken ♀ av arten tagen den 16.6.1929 nära Sölvesborg i bokskog på Ryssberget.

Asclera sanguinicollis är en lövskogsart och tillhör den alltmer försvinnande grupp skalbaggar, som hör hemma i skogar av ursprunglig typ med förekomst av åldriga, mer eller mindre skadade stammar. Liksom de båda andra arterna av släktet, *cyanea* F. och *cinerascens* Pand., utvecklas den i fuktig,

något uppmjukad och vanligen barklös rötved hos lönträd av olika slag, enligt utländska källor framför allt i bok och alm. Sådan ved uppstår ibland genom nederbördens inverkan invid boöppningar av hållbyggande fåglar eller vid avbrutna grövre grenar. Efter kläckningen på försommaren söker sig imagines gärna till blommor. Mitt enda möte med arten ägde rum i Istrien, där jag i juni 1959 fann larver och enstaka imagines i en rötskadad alm.

Thure Palm

Wallingatan 1, S-752 24 Uppsala